

Urs – en urkraft

Af Lotte Nyholm, fhv. forlagsredaktør på Forlaget Forum

Jeg tror ikke, det er mere end tre år siden, jeg traf Ursula for første gang. I mange år havde jeg beundret hendes tegninger og flere gange prøvet at få hende til at illustrere et manuskript, men hun var aldrig til at komme i nærheden af. Altid booket op til langt ud i fremtiden.

Men endelig lykkedes det! Ursula sagde ja til at illustrere et billedbogsmanuskript, og glad var jeg. Hun lovede at komme til København med illustrationerne, og i samme øjeblik, jeg så hende stå i døren til mit kontor, vidste jeg, at her havde jeg at gøre med en urkraft. En stærk, dynamisk og spændende personlighed – men også et meget følsomt og tænksomt menneske. Et af den slags mennesker, som det er livsbekræftende at møde.

Og tegningerne til billedbogen var dejlige, tro mod manuskriptet og så alligevel med en lille personlig kommentar til handlingen. Det kunne ikke gøres bedre, og det fortalte jeg hende selvfølgelig.

Ikke ret længe efter var jeg så heldig, at Ursulas første billedbogsmanuskript og alle tegningerne til

bogen dumpede ned på mit skrivebord. Det var som at få den berømte appelsin i turbanen – selv om det så var i form af en gris! En overordentlig charmerende og frihedselskende gris – som tør, ta'r fat, ta'r fejl og ta'r til Jylland.

Alene titlen var simpelthen ikke til at stå for. Det var teksten heller ikke, den var original og morsom, for slet ikke at tale om tegningerne, som efter min mening er de bedste, Ursula har lavet til dato.

Der var selvfølgelig småting i teksten, vi skulle diskutere – og selv om det var småting, brugte vi faktisk en hel dag på det. For Ursula havde overvejet hvert eneste ord i manuskriptet grundigt, og der skulle virkelig gode argumenter til for at få hende til at ændre noget. I løbet af sådan en dag lærer man hinanden at kende, det er jo hjerteblod, man har med at gøre. Heldigvis endte vi med ikke alene at være helt enige, men også med at føle, at vi befandt os vældig godt i hinandens selskab.

Så godt, at da jeg et stykke tid efter selv tog til Jylland, var det med en middagsinvitation fra Ursula i lommen. Og hun boede lige som, jeg havde forestillet mig – i et dejligt gammelt hus i Viborg, fuldt af interessante ting og sager, gam-

melt legetøj, malerier og tegninger og en dejlig familie (inkl. en højgravid hund). Det blev en aften af den slags, man tænker tilbage på med stor glæde.

Og det er med stor glæde og stor respekt, at jeg nu ønsker Urs, som hun hedder blandt venner, til lykke med den fine pris. Det er flot at få sådan en anerkendelse for sin debutbog – og det kunne ikke være mere velfortjent.

